

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/182/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313211453
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8313211453.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu E. R., nar. XX. XX. XXXX, F. XX, P., zast. JUDr. Július Buček, advokát, Námestie slobody 12, Humenné proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, zast. Advokátska kancelária JUDr. DANIEL BLYŠŤAN s.r.o., Užhorodská 21, Košice, IČO: 47 231 785, adresa pre doručovanie: Rastislavova 68, Košice, o zrušení rozhodcovského rozsudku a odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné, č. k. 5C/307/2013-175 zo dňa 29. 05. 2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 29. 05. 2014 Okresný súd Humenné vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/307/2013 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetína 41, Košice, sp. zn. 3C/140/2012 z 19. 01. 2012 voči žalobcovi až do právoplatného skončenia konania o zrušení rozhodcovského rozsudku vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/307/2013. Súčasne druhým výrokom uznesenia zamietol návrh na prerušenie konania do právoplatného ukončenia konania o uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 vedeného pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. II.ÚS 382/2013.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený 17. 07. 2013 a žalobca podal na súd žalobu o zrušení tohto rozsudku 08. 08. 2013, teda v zákonom predpísanej lehote. Zároveň v súlade s ust. § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. požiadal o odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Súd podanému návrhu na odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku vyhovel, pretože predmetom konania bude skúmanie, či rozhodcovský rozsudok zostane aj naďalej v platnosti alebo ho súd zruší. Reálne hrozí exekučné konanie, v rámci ktorého hrozí majetková ujma žalobcovi ako spotrebiteľovi a navýšenie trov konania účastníkov. Odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku má len preventívny charakter a ide len o dočasné opatrenie, ktoré je viazané na právoplatnosť rozsudku vo veci samej. Odložením vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku nehrozí žalovanej žiadna vážna finančná ujma. Rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odôvodnil tým, že Ústavný súd SR v danom konaní nerieši otázku, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uznesenie v časti odkladu vykonateľnosti je podľa neho nedostatočne skutkovo, aj právne odôvodnené a hrubo zasahujúce do práv žalovaného priznaných mu právoplatným rozhodnutím. Rozhodcovský rozsudok, ktorý je predmetom žaloby o zrušení má charakter právoplatného rozhodnutia súdov. Povolenie odkladu vykonateľnosti by sa malo opierať naozaj o výnimočné skutkové okolnosti, ktoré musia byť v odôvodnení presne uvedené. Súd povolením odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku prelomil účinky právoplatného rozhodcovského rozsudku ešte pred rozhodnutím vo veci samej. Preto by k

odkladu vykonateľnosti malo dôjsť v celkom výnimočných a odôvodnených prípadoch a po dôkladnom preskúmaní všetkých okolností. Pri posúdení odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku je potrebné vychádzať z účelu tohto inštitútu, ktoré právna teória zaraďuje medzi zabezpečovacie prostriedky v civilnom procese. Z povahy zabezpečovacích prostriedkov vyplýva, že majú byť nariadené na odvrátenie závažnej ujmy hroziacej účastníkovi konania. Žalovaný má za to, že rozhodnutie súdu je predčasné, vychádza z hypotetických a ničím nepodložených skutočností. Uviedol, že žalobca svoj návrh na odklad vykonateľnosti ničím neodôvodnil. Odôvodnil ho len odkazom na príslušné ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. Samotné podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je dôvodom na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Ďalej poukázal na skutočnosť, že súd svoje rozhodnutie o odklade vykonateľnosti založil na iných dôvodoch ako sú dôvody, pre ktoré žalobca zrušenie rozhodcovského rozsudku žiadal. O odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku rozhoduje súd len na návrh a súd je viazaný návrhom účastníkom, a teda aj dôvodmi, ktorými svoj návrh odôvodňuje. V danom prípade sa však súd nedržal dôvodov, pre ktoré navrhovateľ odklad žiadal, ale hľadal dôvody vlastné, ktoré zrejme považoval za dostatočne relevantné na to, aby návrhu vyhovel. Pokiaľ súd tak postupoval, porušil zásadu rovnosti účastníkov konania. Poukázal na to, že proti rozhodcovskému rozsudku sa žalobca môže brániť aj v exekučnom konaní spôsobom a inštitútmi, ktoré mu poskytuje Exekučný poriadok. Ak by aj došlo k výkonu exekúcie na základe právoplatného rozhodnutia, žalovaný v tom nevidí žiadnu nenapraviteľnú ujmu. Ak by žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola vôbec úspešná, už zo samotného návrhu by mala takáto skutočnosť vyplývať, pričom v danom prípade žalovaný namieta absenciu dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Odvolanie proti zamietnutému návrhu na prerušenie konania odôvodnil viacerými skutočnosťami. Tvrdil, že prebiehajúce konanie pred Ústavným súdom je konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a teda je vhodné prvostupňové konanie prerušiť.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Čo sa týka odkladu vykonateľnosti súd prvého stupňa správne vychádzal z ust. § 40 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. Súd môže podľa § 40 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť. Toto ustanovenie viaže možnosť odkladu vykonateľnosti na splnenie dvoch predpokladov - že bol podaný návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku a bol podaný návrh na odklad vykonateľnosti.

Odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku mal špecifický status aj za účinnosti zákona č. 218/1996 Z.z., kedy už podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku malo za následok odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského nálezu.

Účelom odkladu vykonateľnosti je umožnenie povinnému využitie posledných procesných prostriedkov na svoju ochranu. Odklad vykonateľnosti má zároveň aj preventívne účinky, predchádza vzniku škôd, bezdôvodnému obohateniu a navracaniu do predošlého stavu, ku ktorým by mohlo dôjsť ak by povinný v mimoriadnom procesnom konaní uspel.

Odvolací súd považuje v tomto prípade za odôvodnené, aby bola vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložená vzhľadom na riziko, že dôjde k nútenému výkonu tohto rozhodnutia pred tým, ako konajúci súd rozhodne o prípadnom zrušení rozhodcovského rozsudku.

Odvolací súd sa stotožňuje aj so závermi súdu prvého stupňa, ktoré viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania.

Naviac uvedené konanie pred Ústavným súdom SR je už ukončené nálezom Ústavného súdu SR z neverejného zasadnutia zo dňa 30. 09. 2014, ktorým bol rozhodnuté, že základné práva žalovaného

postupom a rozhodnutím NS SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 zo dňa 21. 03. 2012 a sp. zn. 5Cdo/112/2012 zo dňa 22. 11. 2012 porušené neboli.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.